

Mærke til, hvorledes det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), der jo er fuld af Ideer, naar han taler her, især ved Finanslovsforslagets første Behandling, ret skarpt kritiserede det ringe Udbytte, som Statsskovbruget gav i vort Land. Denne Kritik var efter min Mening fuldstændig berettiget. At de udmærkede Skove, vi har — ja, vi har naturligvis ogsaa ringere Skove — kun indbringer 6—7 Kr. pr. Td. Land, er i Virkeligheden ganske jammerligt. Men her har vi efter min Mening foreløbig et Bevis paa, at det ikke er særlig rentabelt, naar Staten har med noget at gøre. Nu kan det ærede Medlem sige, og det vil han naturligvis gøre, at det var derfor, han fremkom med sin Kritik, for vi skal have meget mere ud af disse Skove. Men lad os saa næste Aar se, hvor meget der er kommet ud af den Kritik. Jeg har hørt den fremsatte adskillige Gange, uden at Forholdet er blevet bedre. Her har man, mener jeg, et af Beviserne paa, at den socialistiske Betragtning ikke holder Stik; det, der her er Tale om, er efter min Mening ikke just et særlig følgeværdigt Eksempel. Hvis man saa endda kunde sige: Ja, men de, der er beskæftigede indenfor det danske Statsskovbrug, har fortrinlige Lønninger, lever ganske glimrende o. s. v.! Men vi har jo gentagende hørt, at de i Virkeligheden er meget smaat lønnede, saa det er ikke til dem, Pengene gaar. Det samme ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen), der, som sagt, har mange Ideer, har jo ogsaa talt om, at vi f. Eks. i Fiskeriet havde noget, der absolut maatte ind under Staten, at vi paa dette Omraade maatte have Statsdrift. Ja, jeg for mit Vedkommende vilde i hvert Fald ikke have noget imod, om der her kunde gøres et Forsøg. Jeg kan ikke indse, at der kunde være noget i Vejen for, at man netop paa det specielle Omraade, det ærede Medlem har draget frem, gjorde et Forsøg. Saa kunde vi jo tales ved ad Aare og drøfte, hvorvidt det nu var faldet heldigt ud eller fuldstændig var mislykket. Jeg tror, det sidste vilde være Tilfældet. Der vil efter min Mening stadig i vort Samfund være et Flertal, som vil se ædrueligt paa de enkelte Spørgsmaal, efterhaanden som de kommer frem til Løsning, og vil være med til at fremme dem paa en Maade, der, som nævnt, er lige langt fra det reaktionære og fra Eksperimenter, som

maaske alligevel ingen af os vil være tjent med, naar det kommer til Stykket.

Jeg nævner ikke dette for at bebrejde de Herrer Socialdemokrater noget; thi selvfølgelig har de Ret til at have en Anskuelse om hele vor Samfundsordning lige saavel som alle vi andre; jeg har blot haft Lyst til at drage det frem, fordi jeg tror, at deres Anskuelser i Virkeligheden trænger til at ses en lille Smule efter i Sømmene. Men selv om vi nu i det hele kan være uenige om mangt og meget, og selv om der kan være dybtgaaende Uenighed mellem de forskellige politiske Partier her paa Rigsdagen, vil jeg dog haabe, at vi ikke blot nu, men ogsaa naar Krigen en Gang er forbi, ikke maa fjerne os længere fra hinanden, end at vi kan være i Stand til, naar Øjeblikket er inde, at staa Skulder mod Skulder, thi dette vil temmelig sikkert kunne tiltrænges i allerhøjeste Grad. Det er jo rigtigt, at Krigen ikke blot har ødelagt vældige Værdier, men at den ogsaa i mange Henseender har forraaet Mennesker. Og der kan vist ikke være Tvivl om, at naar disse Millionhøre vender tilbage fra Fronterne til deres respektive Lande, og naar der atter indtræder fredelige Forhold, vil vi blive Vidne til en økonomisk Kamp paa Handelens og Industriens Omraade, som vi neppe kan dømme om nu. Derfor tror jeg, at det vil være af uhyre stor Betydning, at vi alle i et saadant Øjeblik staa Skulder mod Skulder for at værne om vort Land og bidrage til at skabe det en saa gunstig Stilling, som overhovedet mulig.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Da det ærede Medlem, som nu forlod Talerstolen, talte, sad jeg og tænkte paa, at det er dog ganske besynderligt, hvilke Meninger man kan høre fremsat af i øvrigt velmenende Mænd, for jeg har virkelig den Opfattelse, at det ærede Medlem er en velmenende Mand. Men naar det ærede Medlem taler om Socialismen, taler han som den blinde om Farverne, for det ærede Medlem kender jo slet ikke noget til Socialismen. Naar det ærede Medlem siger, at det er selvfølgelig, at det nuværende Samfund ikke vil blive saa let at faa Bugt med, saa er det ikke noget, som vi behøver at tænke over for at komme til at forstaa det, men det er